

Arrest

nr. 106 840 van 16 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 24 april 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. TRIMBOLI verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 29 januari 2013 en hebben zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 31 januari 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 27 maart 2013.

1.3. Op 29 maart 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Aangaande dhr. X:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeense christen te zijn, afkomstig te zijn uit Demekhya (provincie Al-Hasakeh) en de Syrische nationaliteit te bezitten. U verklaart landbouwer te zijn geweest en heel uw leven in en rondom uw dorp gewoond te hebben. Buiten sporadische bezoeken aan de kerk in Qamishli, zou u nooit elders in Syrië hebben gereisd. U zou nooit naar school zijn geweest en zou enkel Armeens en wat Koerdisch kunnen praten.

U verklaart dat er eind 2012 op uw deur zou zijn geklopt en er zouden een aantal mannen hebben getracht om u te rekruteren bij het vrije leger. U zou naar buiten zijn genomen, waar u zou zijn geslagen. U zou geroepen hebben en daardoor zouden de burens en uw vrouw, die daar was, naar buiten zijn gekomen. Hierop zouden uw aanvallers zijn vertrokken. U verklaart verder ook nog dat eind 2012 de vader van uw vrouw zou zijn vermoord.

Om deze redenen achtte u het niet meer veilig in Syrië waarop u besloot om op 15 januari 2013 het land te verlaten. U zou op 23 januari in België zijn toegekomen. Op 29 januari 2013 vroegen u en uw vrouw in ons land asiel aan.

Ter ondersteuning van uw verklaringen legt u drie doopaktes neer, uitgereikt in februari 2013 door de Armeense kerk in Brussel.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus op grond van het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a, b en c, kan toekennen omdat u de aangehaalde feiten, die de basis zouden vormen voor een risicoanalyse in het licht van deze statussen, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voor het onderzoek van uw vluchtmotieven werd niet alleen rekening gehouden met de verklaringen die u doorheen uw asielprocedure heeft afgelegd, maar werden ook de gegevens uit het administratieve dossier, de algemeen bekende gegevens over uw land van herkomst en alle dienstige stukken in overweging genomen.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk heeft weten te maken afkomstig te zijn uit Syrië.

*Zo legde u met uitzondering van de Belgische doopaktes **geen enkel bewijsstuk** neer ter ondersteuning van uw asielrelaas. Deze doopaktes ondersteunen uw bewering Armeens christen te zijn maar bewijzen niet dat u daadwerkelijk uit Syrië afkomstig bent. Hoewel op deze documenten staat vermeld dat u zou zijn geboren in Syrië, dient te worden opgemerkt dat deze documenten op uw vraag werden opgesteld in februari 2013 en dat ze hierdoor een gesolliciteerd karakter hebben. Neergelegde documenten hebben bovendien slechts overtuigingskracht indien zij worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, hetgeen bij u niet het geval is. Bovendien kunnen ook uw verklaringen over de bewijsstukken en identiteitsdocumenten die u in Syrië in uw bezit zou hebben gehad niet overtuigen.*

*Zo verklaart u dat u in het bezit was van een identiteitskaart en dat u die op de leeftijd van **18 jaar** zou hebben bekomen, terwijl uit de info waarover het CGVS beschikt blijkt dat een burger vanaf de leeftijd van **14 jaar** een identiteitskaart dient aan te vragen. Verder blijkt dat men het **familieboekje en pasfoto's** dient neer te leggen om het document te bekomen, terwijl u stelt dat er enkel een **geboorteakte en pasfoto's** dienen te worden afgegeven (gehoorverslag CGVS p.7). Ook stelt u dat dit document niet dient vernieuwd te worden (gehoorverslag CGVS p., terwijl uit onze info blijkt dat een identiteitskaart een geldigheidsduur heeft van tien jaar. Ook verklaart u dat uw echtgenote een eigen identiteitsnummer heeft (gehoorverslag CGVS p.7), terwijl uit onze info hierover blijkt dat het identiteitsnummer van een vrouw wordt toegevoegd aan het identiteitsnummer van haar echtgenoot.*

*Verder is het niet geloofwaardig dat u in Syrië zou wonen **zonder een woord Arabisch te begrijpen**. Het is immers zo dat Arabisch de standaardtaal bij uitstek is in Syrië om te kunnen communiceren met de overheid. U verklaart aanvankelijk hierover dat u een verantwoordelijke hebt in het dorp die voor al deze papieren zorgt als u ze nodig heeft. Pas op het ogenblik dat u erop wordt gewezen dat u persoonlijk een identiteitskaart moet gaan halen, stelt u plots dat u wel naar de administratie bent geweest, maar dat u daar 'Koerdisch praatte en dat anderen u hebben geholpen' (gehoorverslag CGVS p.4-5). Uw echtgenote, die eveneens geen Arabisch kent, verklaarde hierover dat haar vader haar identiteitskaart zou zijn gaan halen (gehoorverslag echtgenote CGVS p.3).*

Verder dient opgemerkt te worden dat zelfs de meeste elementaire kennis aangaande Syrië u niet bekend is. Zo weet u niet wat de etnie van president Bashar is, u stelt dat hij 'Arabier' is en weet dus niet dat zijn etnische origine alawitisch is. Verder weet u niet wie de vrouw van de president is, hoeveel kinderen hij heeft en welke de belangrijkste partij van Syrië is (gehoorverslag CGVS p.6).

Verder weet u niet wat de naam is voor de Syrische staatsveiligheid, kent u geen enkele naam van Koerdische partijen in Syrië en kan u ook geen enkele naam van een Armeense politicus in Syrië voor de geest halen (gehoorverslag CGVS p.7). Ook stelt u dat er bankbiljetten zijn van het Syrische pond van 1, 2, 3, 4, 10, 20, 25, 100, 200, 500 en 1000 pond, terwijl uit onze info blijkt dat er muntstukken zijn van 1, 5, 10 en 25 pond en bankbiljetten van 50, 100, 200, 500 en 1000 pond (gehoorverslag CGVS p.7)

U verklaart terecht dat er leerplicht is in Syrië (gehoorverslag CGVS p.7), maar verklaart dan toch dat zowel uw zoon als uw dochter niet naar school zijn geweest (gehoorverslag CGVS p.4). Als reden waarom uw dochter niet naar school zou zijn geweest verklaart u dat u angst had 'dat ze haar zouden ontvoeren' en uw zoon daarentegen zou niet naar school zijn geweest 'omdat hij niet naar school wilde gaan' (gehoorverslag CGVS p.4). Naast het feit dat het uitermate bevreemdend is dat uw kinderen niet naar school zouden zijn gegaan, ondanks dat er leerplicht is, is het opmerkelijk dat uw vrouw verklaart dat uw zoon wel twee jaar onderwijs zou hebben genoten (gehoorverslag CGVS echtgenote p.3).

Ook aangaande de eventuele legerdienst van u en uw zoon kunnen er opmerkelijke vaststellingen worden gemaakt. Zo verklaart u dat uw zoon niet naar het leger is gegaan, omdat u hem 'niet heeft laten gaan' (gehoorverslag CGVS p.5), terwijl uw vrouw dan weer verklaarde dat uw zoon niet naar het leger is gegaan 'omdat hij problemen had met zijn gezondheid' (gehoorverslag CGVS echtgenote p.3). U verklaarde bovendien dat de legerdienst in Syrië niet verplicht was, terwijl uit onze info blijkt dat legerdienst wel verplicht is in Syrië. Uw zoon kon van een vrijstelling genieten omdat hij de enige zoon is in uw gezin, maar dat hij om deze reden niet naar het leger zou zijn gegaan, werd niet als argument opgeworpen noch door u noch door uw echtgenote.

U verklaart verder ook nog dat u zelf eveneens niet naar het leger zou zijn gegaan omdat u ziek was (gehoorverslag CGVS p.5), terwijl uw echtgenote stelt dat ze 'denkt dat u wel naar het leger bent geweest' (gehoorverslag echtgenote CGVS p.3).

Naast het feit dat er door al de hierboven vermelde elementen ernstige twijfels rijzen bij uw herkomst, kan bovendien ernstig worden getwijfeld aan het feit of u wel landbouwer werd geweest. Zo verklaart u dat u twintig schapen in bezit had. U weet echter niet hoe lang een schaap drachtig is. U verklaart dienaangaande dat dit ongeveer een maand à anderhalve maand is terwijl de dracht van een schaap ongeveer vijf maanden duurt. U weet niet welke schapenziektes er voorkomen en kent de prijs van een schaap, wat toch een belangrijke bron van inkomsten voor u moet hebben betekend daar u de schapen die in overtal waren verkocht, niet (gehoorverslag CGVS p.5).

Ook verklaart u dat uw kudde schapen uit veel rammen en een beperkt aantal oaien bestond, terwijl in de praktijk een kudde schapen altijd bestaat uit een beperkt aantal rammen en het merendeel oaien.

Ook bent u niet of nauwelijks op de hoogte van de prijzen die u voor uw producten aanrekende. Zo verklaart u – na lang nadenken – dat u 10 Syrische pond per kilo yoghurt kreeg (gehoorverslag CGVS p.6). Uw vrouw daarentegen verklaarde dat jullie 2 dollar per kilo yoghurt kregen (gehoorverslag echtgenote CGVS p.3). Naast het feit dat het bevreemdend is dat uw vrouw aanhaalt in dollar betaald te worden voor de yoghurt, beweert zij dus ook veel meer te hebben gekregen voor het product, daar 10 Syrische pond gelijkstaat aan 0,15 dollar ongeveer.

Ook verklaart u dat u voor een liter melk ongeveer 3 Syrische pond zou hebben gekregen (wat gelijkstaat aan ongeveer 0,04 US dollar), terwijl uit info van het CGVS blijkt dat de gemiddelde prijs voor een liter melk ongeveer 1 dollar/per liter bedraagt.

Doordat u verklaringen aangaande uw herkomst en uw beroep dermate ongeloofwaardig zijn, kan er ook geen geloof meer worden gehecht aan uw asielrelaas.

Ter vervollediging kan hierover toch nog worden opgemerkt dat u verklaart eind 2012 problemen te hebben gekregen door 'mannen van het vrije leger' die u zouden hebben trachten te rekruteren (gehoorverslag CGVS p.8). U weet niet juist wat het 'vrije leger' is en kent enkel de Armeense term hiervoor en weet zelfs niet exact of er drie of vier aanvallers waren. U verklaart verder dat uw aanvallers geen uniformen droegen, maar burgerkledij, terwijl uw echtgenote hierover verklaart dat ze 'donkere kledij droegen en gemaskerd waren' (gehoorverslag CGVS echtgenote p.5).

Over de verklaringen van uw vrouw dat haar vader zou zijn gedood, stelt u dat dit 'eind 2012' zou zijn gebeurd (gehoorverslag CGVS p.9), terwijl uw echtgenote stelt dat dit zou zijn gebeurd in 'augustus 2012' (gehoorverslag CGVS echtgenote p.5 en vragenlijst DVZ)

Uit wat voorafgaat kan worden geconcludeerd dat uw verklaringen aangaande uw herkomst en uw asielrelaas dermate ongeloofwaardig zijn dat u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Aangaande mevr. TAVITYAN Almast:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeense christen te zijn en afkomstig te zijn uit Demakhya (provincie al-Hasakeh) en de Syrische nationaliteit te bezitten. U verklaart vaak te zijn lastiggevalen in Syrië. Ook zouden ze uw dochter hebben proberen te ontvoeren. Op een keer zou u geschreeuw hebben gehoord toen u bij uw burens was en u zou hebben gezien dat uw man door een aantal mannen werd geslagen.

U en uw gezin zouden angst hebben gekregen en hebben besloten in januari 2013 om het land te verlaten. U zou hier op 29 januari 2013 zijn toegekomen en vroeg nog diezelfde dag asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u doopbewijzen neer die zijn afgeleverd hier in Brussel in februari 2013.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag baseert op de motieven die door uw echtgenoot (Seropyan Roupen, CGVS 13/10836) werden aangehaald.

In zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Zijn beslissing luidt als volgt :

"Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus op grond van het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a, b en c, kan toekennen omdat u de aangehaalde feiten, die de basis zouden vormen voor een risicoanalyse in het licht van deze statussen, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voor het onderzoek van uw vluchtmotieven werd niet alleen rekening gehouden met de verklaringen die u doorheen uw asielaanvraag heeft afgelegd, maar werden ook de gegevens uit het administratieve dossier, de algemeen bekende gegevens over uw land van herkomst en alle dienstige stukken in overweging genomen.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk heeft weten te maken afkomstig te zijn uit Syrië.

*Zo legde u met uitzondering van de Belgische doopaktes **geen enkel bewijsstuk** neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Deze doopaktes ondersteunen uw bewering Armeens christen te zijn maar bewijzen niet dat u daadwerkelijk uit Syrië afkomstig bent. Hoewel op deze documenten staat vermeld dat u zou zijn geboren in Syrië, dient te worden opgemerkt dat deze documenten op uw vraag werden opgesteld in februari 2013 en dat ze hierdoor een gesolliciteerd karakter hebben. Neergelegde documenten hebben bovendien slechts overtuigingskracht indien zij worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, hetgeen bij u niet het geval is. Bovendien kunnen ook uw verklaringen over de bewijsstukken en identiteitsdocumenten die u in Syrië in uw bezit zou hebben gehad niet overtuigen.*

*Zo verklaart u dat u in het bezit was van een identiteitskaart en dat u die op de leeftijd van **18 jaar** zou hebben bekomen, terwijl uit de info waarover het CGVS beschikt blijkt dat een burger vanaf de leeftijd van **14 jaar** een identiteitskaart dient aan te vragen. Verder blijkt dat men het **familieboekje en pasfoto's** dient neer te leggen om het document te bekomen, terwijl u stelt dat er enkel een **geboortebrief en pasfoto's** dienen te worden afgegeven (gehoorverslag CGVS p.7). Ook stelt u dat dit document niet dient vernieuwd te worden (gehoorverslag CGVS p., terwijl uit onze info blijkt dat een identiteitskaart een geldigheidsduur heeft van tien jaar. Ook verklaart u dat uw echtgenote een eigen identiteitsnummer heeft (gehoorverslag CGVS p.7), terwijl uit onze info hierover blijkt dat het identiteitsnummer van een vrouw wordt toegevoegd aan het identiteitsnummer van haar echtgenoot.*

*Verder is het niet geloofwaardig dat u in Syrië zou wonen **zonder een woord Arabisch te begrijpen**. Het is immers zo dat Arabisch de standaardtaal bij uitstek is in Syrië om te kunnen communiceren met de overheid. U verklaart aanvankelijk hierover dat u een verantwoordelijke hebt in het dorp die voor al deze papieren zorgt als u ze nodig heeft. Pas op het ogenblik dat u erop wordt gewezen dat u persoonlijk een identiteitskaart moet gaan halen, stelt u plots dat u wel naar de administratie bent geweest, maar dat u daar 'Koerdisch praatte en dat anderen u hebben geholpen' (gehoorverslag CGVS p.4-5). Uw echtgenote, die eveneens geen Arabisch kent, verklaarde hierover dat haar vader haar identiteitskaart zou zijn gaan halen (gehoorverslag echtgenote CGVS p.3).*

Verder dient opgemerkt te worden dat zelfs de meeste elementaire kennis aangaande Syrië u niet bekend is. Zo weet u niet wat de etnie van president Bashar is, u stelt dat hij 'Arabier' is en weet dus niet dat zijn etnische origine alawitisch is. Verder weet u niet wie de vrouw van de president is, hoeveel kinderen hij heeft en welke de belangrijkste partij van Syrië is (gehoorverslag CGVS p.6). Verder weet u niet wat de naam is voor de Syrische staatsveiligheid, kent u geen enkele naam van

Koerdische partijen in Syrië en kan u ook geen enkele naam van een Armeense politicus in Syrië voor de geest halen (gehoorverslag CGVS p.7). Ook stelt u dat er bankbiljetten zijn van het Syrische pond van 1, 2, 3, 4, 10, 20, 25, 100, 200, 500 en 1000 pond, terwijl uit onze info blijkt dat er muntstukken zijn van 1, 5, 10 en 25 pond en bankbiljetten van 50, 100, 200, 500 en 1000 pond (gehoorverslag CGVS p.7)

U verklaart terecht dat er leerplicht is in Syrië (gehoorverslag CGVS p.7), maar verklaart dan toch dat zowel uw zoon als uw dochter niet naar school zijn geweest (gehoorverslag CGVS p.4). Als reden waarom uw dochter niet naar school zou zijn geweest verklaart u dat u angst had 'dat ze haar zouden ontvoeren' en uw zoon daarentegen zou niet naar school zijn geweest 'omdat hij niet naar school wilde gaan' (gehoorverslag CGVS p.4). Naast het feit dat het uitermate bevreemdend is dat uw kinderen niet naar school zouden zijn gegaan, ondanks dat er leerplicht is, is het opmerkelijk dat uw vrouw verklaart dat uw zoon wel twee jaar onderwijs zou hebben genoten (gehoorverslag CGVS echtgenote p.3).

Ook aangaande de eventuele legerdienst van u en uw zoon kunnen er opmerkelijke vaststellingen worden gemaakt. Zo verklaart u dat uw zoon niet naar het leger is gegaan, omdat u hem 'niet heeft laten gaan' (gehoorverslag CGVS p.5), terwijl uw vrouw dan weer verklaarde dat uw zoon niet naar het leger is gegaan 'omdat hij problemen had met zijn gezondheid' (gehoorverslag CGVS echtgenote p.3). U verklaarde bovendien dat de legerdienst in Syrië niet verplicht was, terwijl uit onze info blijkt dat legerdienst wel verplicht is in Syrië. Uw zoon kon van een vrijstelling genieten omdat hij de enige zoon is in uw gezin, maar dat hij om deze reden niet naar het leger zou zijn gegaan, werd niet als argument opgeworpen noch door u noch door uw echtgenote.

U verklaart verder ook nog dat u zelf eveneens niet naar het leger zou zijn gegaan omdat u ziek was (gehoorverslag CGVS p.5), terwijl uw echtgenote stelt dat ze 'denkt dat u wel naar het leger bent geweest' (gehoorverslag echtgenote CGVS p.3).

Naast het feit dat er door al de hierboven vermelde elementen ernstige twijfels rijzen bij uw herkomst, kan bovendien ernstig worden getwijfeld aan het feit of u wel landbouwer werd geweest. Zo verklaart u dat u twintig schapen in bezit had. U weet echter niet hoe lang een schaap drachtig is. U verklaart dienaangaande dat dit ongeveer een maand à anderhalve maand is terwijl de dracht van een schaap ongeveer vijf maanden duurt. U weet niet welke schapenziektes er voorkomen en kent de prijs van een schaap, wat toch een belangrijke bron van inkomsten voor u moet hebben betekend daar u de schapen die in overtal waren verkocht, niet (gehoorverslag CGVS p.5).

Ook verklaart u dat uw kudde schapen uit veel rammen en een beperkt aantal oaien bestond, terwijl in de praktijk een kudde schapen altijd bestaat uit een beperkt aantal rammen en het merendeel oaien.

Ook bent u niet of nauwelijks op de hoogte van de prijzen die u voor uw producten aanrekende. Zo verklaart u – na lang nadenken – dat u 10 Syrische pond per kilo yoghurt kreeg (gehoorverslag CGVS p.6). Uw vrouw daarentegen verklaarde dat jullie 2 dollar per kilo yoghurt kregen (gehoorverslag echtgenote CGVS p.3). Naast het feit dat het bevreemdend is dat uw vrouw aanhaalt in dollar betaald te worden voor de yoghurt, beweert zij dus ook veel meer te hebben gekregen voor het product, daar 10 Syrische pond gelijkstaat aan 0,15 dollar ongeveer.

Ook verklaart u dat u voor een liter melk ongeveer 3 Syrische pond zou hebben gekregen (wat gelijkstaat aan ongeveer 0,04 US dollar), terwijl uit info van het CGVS blijkt dat de gemiddelde prijs voor een liter melk ongeveer 1 dollar/per liter bedraagt.

Doordat u verklaringen aangaande uw herkomst en uw beroep dermate ongeloofwaardig zijn, kan er ook geen geloof meer worden gehecht aan uw asielaanvraag.

Ter vervollediging kan hierover toch nog worden opgemerkt dat u verklaart eind 2012 problemen te hebben gekregen door 'mannen van het vrije leger' die u zouden hebben trachten te rekruteren (gehoorverslag CGVS p.8). U weet niet juist wat het 'vrije leger' is en kent enkel de Armeense term hiervoor en weet zelfs niet exact of er drie of vier aanvallers waren. U verklaart verder dat uw aanvallers geen uniformen droegen, maar burgerkledij, terwijl uw echtgenote hierover verklaart dat ze 'donkere kledij droegen en gemaskerd waren' (gehoorverslag CGVS echtgenote p.5).

Over de verklaringen van uw vrouw dat haar vader zou zijn gedood, stelt u dat dit 'eind 2012' zou zijn gebeurd (gehoorverslag CGVS p.9), terwijl uw echtgenote stelt dat dit zou zijn gebeurd in 'augustus 2012' (gehoorverslag CGVS echtgenote p.5 en vragenlijst DVZ)

Uit wat voorafgaat kan worden geconcludeerd dat uw verklaringen aangaande uw herkomst en uw asielaanvraag dermate ongeloofwaardig zijn dat u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend."

Derhalve kan ook aan uw asielaanvraag geen positief gevolg worden gegeven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, gewijzigd door het protocol van New York van 31 januari 1967, en de artikelen 48/3, 48/5 en 57/7bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voeren verzoekers aan dat zij Syriërs van Armeense oorsprong zijn. Dat zij moeilijkheden hadden om tijdens het gehoor te antwoorden op de vragen die werden gesteld teneinde hun afkomst uit Syrië te kunnen bepalen, verklaren zij door de microkosmos waarin ze leven. Verzoekers stellen buiten het bezit te zijn gesteld van hun identiteitskaart en wijzen erop dat zij wel een doopakte met een Syrische stempel hebben neergelegd. Volgens verzoekers had het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze doopakte dienen te onderzoeken en uiteenzetten waarom hiermee geen rekening kon worden gehouden. Voorts menen verzoekers dat, indien het Commissariaat-generaal niet oordeelde dat zij de Syrische nationaliteit hadden, men zich er niet toe kon beperken om hun aanvraag af te wijzen zonder hun algehele situatie te bekijken en dat men hun vraag tot erkenning als vluchteling en tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus had dienen te onderzoeken met betrekking tot hun Armeense nationaliteit, waar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volgens verzoekers immers van uitgaat zonder dit expliciet te vermelden.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissingen wordt de asielaanvraag van verzoekers geweigerd omdat hun verklaringen aangaande hun herkomst en hun beroep dermate ongeloofwaardig zijn dat ook geen geloof meer kan worden gehecht aan hun asielaanvraag, waarover zij overigens tevens vage en onderling tegenstrijdige verklaringen afleggen.

2.3.1. Artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, B.S. 4 oktober 1953. Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Pb.L. 30 september 2004, afl. 304, 12) kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *“land van herkomst”*. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”* (artikel 2, k) van de voornoemde richtlijn).

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de

nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het probleem van het bewijs van de nationaliteit van de asielzoeker stoot op moeilijkheden, zowel in rechte als in feite. Het feit dat de Raad overeenkomstig de artikelen 144 en 145 van de Grondwet geen rechtsmacht heeft om de nationaliteit van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen welke nationaliteit deze bezit, of hij er meerdere heeft dan wel of hij staatloze is, mag er niet toe leiden dat het onderzoek naar de gegrondheid van een asielaanvraag onmogelijk wordt gemaakt. In geval van twijfel komt het beide partijen toe de Raad zo precies en gedetailleerd mogelijk in te lichten over het land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit voldoende aantoonst. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dient te gebeuren, komt het haar toe dit land te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij.

Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.3.2. In casu blijkt uit de bestreden beslissingen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers hun herkomst uit Syrië. Dit besluit steunt onder meer op de vaststellingen dat (i) zij met uitzondering van de Belgische doopaktes, die werden uitgereikt in februari 2013 door de Armeense kerk in Brussel en die weliswaar hun bewering ondersteunen Ameens christen te zijn maar niet bewijzen dat zijn daadwerkelijk uit Syrië afkomstig zijn, geen enkel bewijsstuk neerleggen ter ondersteuning van hun asielrelaas, (ii) verzoekers verklaringen over zijn identiteitskaart en over verzoeksters identiteitsnummer in Syrië niet stroken met de informatie gevoegd aan het administratief dossier, (iii) het niet geloofwaardig is dat zij in Syrië zouden wonen zonder een woord Arabisch te begrijpen en (iv) zelfs de meest elementaire kennis aangaande Syrië verzoeker niet bekend is, hij in het bijzonder niet weet wat de etnie van president Bashar al-Assad is, wie diens vrouw is en hoeveel kinderen hij heeft, hij evenmin weet welke de belangrijkste partij van Syrië is en wat de naam is voor de Syrische staatsveiligheid, hij voorts geen enkele naam van Koerdische partijen, noch van een Armeense politicus in Syrië kent en hij tevens foutieve verklaringen aflegt over bankbiljetten en muntstukken van het Syrische pond. Deze vaststellingen kunnen bezwaarlijk worden ontkracht door de bewering in het verzoekschrift dat zij "buiten bezit (zijn) gesteld van hun

identiteitskaart” en de stelling dat zij moeilijkheden hadden om op de gestelde vragen te antwoorden gelet op de “microkosmos” waarin ze leven. Dit klemt des te meer daar verzoekers evenmin kunnen overtuigen wat betreft hun onmiddellijke omgeving en persoonlijk leefwereld. Zo stelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen correct vast dat verzoekers ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen afleggen over het onderwijs dat hun kinderen al dan niet in Syrië zouden hebben genoten, over de legerdienst van hun zoon en over verzoekers eigen legerdienst. Zoals voorts terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissingen, laten verzoekers verklaringen verder niet toe enig geloof te hechten aan zijn bewering landbouwer te zijn geweest, temeer hij niet of nauwelijks op de hoogte is van de prijzen die hij voor zijn producten aanrekende en verzoekers omtrent deze prijzen ook sterk uiteenlopende verklaringen afleggen. Tot slot wordt in de bestreden beslissingen correct opgemerkt dat verzoekers tevens vage en onderling tegenstrijdige verklaringen afleggen omtrent hun vluchtmotieven. Tegen het geheel van deze vaststellingen en overwegingen wordt in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer gevoerd zodat de pertinente motieven dienaangaande van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en allen steun vinden in het administratief dossier, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

In zoverre verzoekers nog opwerpen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de door hen neergelegde doopaktes had dienen te onderzoeken en had moeten uiteenzetten waarom hiermee geen rekening kon worden gehouden, gaan zijn voorbij aan de motivering in dit verband waar terecht wordt gesteld als volgt: *“Deze doopaktes ondersteunen uw bewering Armeens christen te zijn maar bewijzen niet dat u daadwerkelijk uit Syrië afkomstig bent. Hoewel op deze documenten staat vermeld dat u zou zijn geboren in Syrië, dient te worden opgemerkt dat deze documenten op uw vraag werden opgesteld in februari 2013 en dat ze hierdoor een gesolliciteerd karakter hebben. Neergelegde documenten hebben bovendien slechts overtuigingskracht indien zij worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, hetgeen bij u niet het geval is.”*

2.3.3. Na lezing van de gehoorverslagen komt de Raad tot de conclusie dat alle bevindingen van de bestreden beslissingen met betrekking tot verzoekers hun gebrek aan kennis over Syrië er steun in vinden. Op basis van het geheel van bovenstaande elementen besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers hun bewering afkomstig te zijn uit Syrië. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de beweerde problemen die zij er zouden hebben gekend.

Zo verzoekers nog menen dat, indien het Commissariaat-generaal oordeelde dat zij niet de Syrische nationaliteit hebben, hun vraag tot erkenning als vluchteling en tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus moest worden onderzocht in het licht van de Armeense nationaliteit, waar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volgens verzoekers immers van uitgaat zonder dit expliciet te vermelden, wijst de Raad er vooreerst op dat in tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden, nergens in de bestreden beslissingen wordt gesuggereerd dat verzoekers over de Armeense nationaliteit zouden beschikken. Met de stelling dat de doopaktes verzoekers hun bewering ondersteunen Armeens christen te zijn wordt immers geen uitspraak gedaan over hun mogelijke nationaliteit. Het komt overigens niet aan de commissaris-generaal toe om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te onderzoeken ten aanzien van alle landen waarvan verzoekers mogelijks de nationaliteit zouden kunnen hebben. Het komt immers aan verzoekers toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van hun aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekers hun nationaliteit noch met bewijsstukken, noch aan de hand van overtuigende verklaringen aantonen. Zij geven derhalve de Belgische asielinstanties het raden naar de plaats(en) waar zij voor hun komst naar België hebben verbleven en geven hiermee naar het oordeel van de Raad uiting van een manifeste onwil om te voldoen aan de medewerkingsplicht die op hen rust.

De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoekers te beoordelen, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoekers zelf. Verzoekers verhinderen zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot hun profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden.

Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij/zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij/zij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij/zij door zijn/haar eigen toedoen elk onderzoek en een correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan

internationale bescherming onmogelijk. De Raad wijst erop dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij/zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn/haar aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn/haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn/haar asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekers dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geven over alle facetten van hun identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals hoger vastgesteld, vertelden verzoekers niet de waarheid over hun nationaliteit en hun werkelijke verblijfplaats(en) voor hun vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hen rust. Verzoekers dragen zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van onjuiste verklaringen tijdens het gehoor. Door hun gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoekers voor hun aankomst in België leefden, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij hun werkelijke streek van herkomst verlieten. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoekers de bron van hun vrees situeren. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maken verzoekers bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koesteren, of een reëel risico op ernstige schade die zij mogelijk zouden lopen.

Aangezien verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet hebben aangetoond, kunnen zij zich niet dienstig beroepen op de aangevoerde schending van artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet.

2.4. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissingen toegelichte vaststellingen dat verzoekers niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kunnen worden erkend en dat zij niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Waar verzoekers in fine vragen om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissingen worden beaamd en in hun geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS